

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 18 - 24 mai 2014

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Sfinții Împărați Constantin și Elena
miercuri, 21 mai 2014; ora 11.00 Sfânta Liturghie

ANUNȚ

Reuniunea Mariană Eparhială și Biroul Pastoral Pentru Laici organizează pelerinaj la *Mariapocs* – Ungaria în data de **25 mai 2014**. Plecarea din Oradea se va face de la Catedrala Sfântul Nicolae la ora 6.00. La ora 9.00 se va oficia la Mariapocs Sfânta Liturghie în limba română, apoi rugăciunile și ungerea cu mir pentru bolnavi.

Preț: 55 lei, în care se include transportul și masa de prânz.

Înscrierile se fac la biroul parohial al fiecărei biserici până la data de 22 mai 2014. Pentru detalii, telefon: 0744 – 910560 sau 0771 – 549231.

Comitetul Reuniunii Mariane

Rugăciune

Cateheza pe care Isus a făcut-o cu femeia, se termină cu cateheza femeii față de consătenii ei! Iată rolul Bisericii! Femeia predică cu entuziasm și este convingătoare! Nu este esențială mizeria în care căzuse, este important că Isus a găsit-o și ea s-a lăsat condusă de El. Astfel Domnul ne învață că numai iubindu-i, îi putem conduce pe cei de lângă noi, la întâlnirea cu Dumnezeu!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Iarina Moș, Simona Bontu, Iuliana Dejeu, Simona Todorean, Eleonora Pop, Mihai Alexandru Popa, Florica Sălăjan și Ovidiu Huza**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Era la amiază. Isus era obosit. S-a așezat, spune Sf. Ioan Gură de Aur, “nu pe un tron, nu pe o pernă, ci pur și simplu pe pământ”, lângă fântâna lui Iacov. În timp ce se odihnea, “a venit o femeie din Samaria să scoată apă” (Ioan 4,7). Să remarcăm faptul că Isus era la fântână înainte să vină ea. Dumnezeu este întotdeauna primul, așteptându-ne. Domnul l-a găsit pe Zaheu, nu Zaheu pe Domnul. El l-a găsit pe Pavel pe drumul spre Damasc atunci când Pavel nici măcar nu îl căuta. Să remarcăm, de asemenea, faptul că femeia samarineancă a venit la fântână singură. Celelalte femei, fără îndoială, o disprețuiau pentru moralitatea ei scăzută și nu ar fi stat alături de ea. Pe când își umplea vasul pentru apă, l-a recunoscut pe Isus ca fiind evreu, cu care samarinenii nu se amestecau. A încercat să îl evite. Spre surprinderea ei însă, Isus i s-a adresat cu o cerere: “Dă-Mi să beau” (Ioan 4,7). Nimic nu îi face pe oameni să se simtă mai în largul lor decât faptul de a li se cere ajutorul. Cerându-i cuiva o favoare, ne punem la mila acelei persoane. Acceptăm o poziție inferioară. În acest fel a încercat Isus să stabilească o relație de încredere cu femeia samarineancă. El avea nevoie de apă pentru a-și potoli setea fizică; femeia samarineancă avea nevoie de apa cea vie pentru setea ei spirituală. Setea fizică apare din nou; setea spirituală este potolită de apa cea vie. Apa fizică vine dintr-o fântână adâncă; apa vie vine din Cristos cel Viu. Una este esențială pentru viață; cealaltă este necesară pentru a avea viață din plin. Isus cere, El care poate să dea totul. Un evreu nu îi cere de băut unei femei samarince. Astfel că femeia, în mod nepoliticos, ridică ceea ce numim “problema rasială”. Însă Isus nu împărtășește prejudecata care face un grup de oameni să disprețuiască alt grup din cauza naționalității sau a rasei. Prin simplul act de a vorbi cu acea femeie, Isus a demolat barierele sociale, politice și rasiale ale timpului Său. Ca bărbat, stătea de vorbă cu o femeie. Ca Învățător, stătea de vorbă cu o femeie imorală. Ca evreu, stătea de vorbă cu o samarineancă. Ignorând complet aceste deosebiri, El merge direct la punctul central – ce are El de oferit fiecărei persoane de orice rasă: “Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El, și ți-ar fi dat apă vie” (Ioan 4,10-11).

Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu! Putem să îl știm însă! Darul lui Dumnezeu către om nu este altul decât Isus: “Aceasta este viața veșnică: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos pe Care L-ai trimis”. Isus vorbește despre Sine ca fiind Darul lui Dumnezeu și apa vie. Însă femeia nu vede decât un pelerin obosit și nu pe Cel care a venit ca să aducă odihnă sufletelor obosite. Ea îl vede pe călătorul însetat și nu pe Acela care a venit ca să potolească setea lumii. “Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie?” (Ioan 4,10). Fântâna este adâncă – e adevărat – și avem nevoie de ceva cu care să scoatem apa. Este un drum lung de la om la Dumnezeu. Însă Cristos este Acela – Unicul – care poate să umple prăpastia și să aducă apa vie la sufletele noastre însetate. Nu avem ceva, ci pe Cineva care să scoată apa.